

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. К., 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ТОДОР СТ. ТОДОРОВ**

при участието на секретаря **ПЕТЯ ИЛ. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ТОДОР СТ. ТОДОРОВ** Административно наказателно дело № 20245510200279 по описа за 2024 година

М О Т И В И ;

Обжалвано е наказателно постановление № **-**/02.02.2024г. на Кмета на Община К. с което е наложено административно наказание - имуществена санкция .

Недоволни от това останали жалб. от Охранителна компания *** "С. Г." ЕООД, ЕИК ***** които го обжалват пред съда.

Мотивират жалбата си с обстоятелството, че при издаването на обжалваното наказателно постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Редовно призовани изпращат пълномощник който поддържа жалбата и моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Пълномощника претендира за разноски.

Представителя на възз. страна взема становище, че жалбата е неоснователна и обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Съдът като взе предвид събраните в хода на производството доказателства установени с доказателствени средства - показания на свидетел, писмени и след преценка поотделно и във съвкупност приема за установено следното;

Жалбата е подадена в срок и от лице имащо право на жалба на основание чл. 59 ал.2 от ЗАНН / нарушител/ поради което е допустима.

Разгледана по същество се явява основателна.

В обстоятелствената част на обжалваното наказателно постановление административно-наказващия орган / АНО/ е приел и установил, че обектът

„Рекламно-информационния елемент“ (РИЕ) разположен на северната фасада на сграда с идентификатор *****.***.*****.* по КKKP на гр. К. е сложен без писмено съгласие на собствениците на сграда на която е разположено и без разрешение за поставяне от Главен архитект на община К..

Рекламното пано е с приблизителни размери 4.00/3.00 м., разположено на северната фасада на сграда с идентификатор *****.***.*****.* по КKKP на гр. К. северната фасада на сграда находяща се в ПИ с идентификатор *****.***.***** по КKKP на гр. К. представляващ УПИ ***** кв. ** по подробен устройствен план на гр. К. с адм. адрес гр. К. ул. "Н. П." № *.

Съгласно чл.2 ал.1 т.1 от Наредба № 22 за рекламната и информационната дейност на територията на Община К., рекламно-информационния елемент представлява „Външна реклама“.

При извършената проверка от длъжностните лица по чл.223 ал.2 от ЗУТ по документи и на място е установено, че обектът е поставен в нарушение на чл.57 ал.1 от ЗУТ.

С горните деяния Охранителна компания *** "С. Г." ЕООД, ЕИК ***** виновно е нарушил разпоредбите на чл.57 ал.1 от ЗУТ във връзка с чл.26 от Наредба № 22 за рекламната и информационната дейност на територията на Община К..

На основание чл.237 ал.2 т.7 от ЗУТ, АНО наложил административно наказание – имуществена санкция в размер от 1000 лв..

Жалб. не оспорва приетата и посочена от АНО фактическа обстановка поради което и въз основа на събраните гласни и писмени доказателствени средства съдът я приема за установена по несъмнен и безспорен начин.

Възраженията на жалб. за допуснати съществени нарушения при съставянето на АУАН и при издаването на обжалваното наказателно постановление съдът приема.

От извършената от съда служебно проверка на обжалваното наказателно постановление се установи, че АНО е изпълнил само част от императивните изисквания на разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно чл. 42 ал.1 т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, както в акта, така и в НП следва да бъдат отразени датата и мястото на извършеното нарушение.

В случая нито във обжалваното наказателно постановление нито във акта за установяване на административно нарушение е посочена датата на която било извършено нарушението, дори липсва и датата на която е било констатирано нарушението.

Датите на които е съставен АУАН и на която е било издадено обжалваното наказателно постановление не се са идентични с датата на извършване на административното нарушение респ. датата на установяване на нарушението поради което не могат да се приемат за дата на извършване на нарушението или за дата на неговото констатиране.

Нарушението е съществено, защото има значение за преценката относно това дали са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и давностните срокове по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Посочването на датата на извършване на нарушението има значение и за

определяна на приложимата законова разпоредба с оглед правилата за действие на закона по време.

Допуснато е и нарушение на разпоредбата на чл.57 ал.1 т.6 от ЗАНН – законните разпоредби които са били нарушени виновно.

АНО е наложил административно наказание на основание чл. 237 ал.2 т.7 от ЗУТ, но тази законова разпоредба предвижда налагане на наказание на лице допуснало да бъде поставен върху негов имот или то самото да е поставило преместваем обект или рекламен елемент в противоречие с изискванията на чл.56 ал.2 от ЗУТ.

От това следва ,че извършител на нарушението и отговорността за неговото извършване може да бъде само на собственика на имота който е допуснал поставянето на преместваемия обект или рекламен елемент, или самия собственик ги е поставил .

Във обстоятелствената част на обжалваното наказателно постановление, АНО изрично е посочил, че рекламно-информационния елемент е сложен без писмено съгласие на собствениците на сградата, от което следва извода,че жалб. не е собственик на имота и не може да бъде адресат на административното наказание по чл.237 ал.2 т.7 от ЗУТ.

Нарушаването на разпоредбите на чл. 57 от ЗАНН винаги води до незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление тъй като там са заложени законови гаранции за защита правата на наказаното лице.

Освен това тези нарушения са съществени и не могат да бъдат санирани в съдебната фаза на процеса .

На основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс като съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя се дължат и следва да се заплатят разноски в производството по делото.

От въззивната страна е направено възражение за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение. .

По делото е представено пълномощно и договор за правна помощ и съдействие, от които е видно, че жалбоподателят е заплатил адвокатско възнаграждение в общ размер на 400 лв. в полза на адв. Т. .

В случая, платеното от жалбоподателят адвокатско възнаграждение е във минималния размер, определен в чл. 18, ал. 2 и чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения от 400 лв., поради което няма основание за неговото намаляване като прекомерно поради което разноските следва да бъдат присъдени в тежест на АНО така както са направени.

Предвид изложеното жалбата се явява основателна и обжалваното наказателно постановление подлежи на отмяна като незаконосъобразно.

Водим от горните мотиви съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № **-**/02.02.2024г. на Кмета на Община К. с което на основание чл.237 ал.2 т.7 от ЗУТ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер от 1000 лв. на

Охранителна компания *** "С. Г." ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Г. обл. С. З. ул. "П. м." № * бл. * ет. * представлявано от М. Ц. В. като незаконосъобразно.

На основание чл.63д ал.1 от ЗАНН , ОСЪЖДА община К. да заплати на Охранителна компания *** "С. Г." ЕООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. Г. обл. С. З. ул. "П. м." № * бл. * ет. * представлявано от М. Ц. В. направените по делото разноси в размер от 400 лв. - адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението пред Административен съд гр. С. З..

Съдия при Районен съд – К.: _____